

Realizowaliśmy projekt "Jestem mówcą doskonałym"

Projekt grupowy pt: „ Jestem mówcą doskonałym” został przyjęty przez wychowanki grupy IV z entuzjazmem, ale i obawą przed publicznym wystąpieniem. Pomysł realizacji projektu narodził się podczas zebrania grupowego, na którym wychowanki przedstawiały swoje propozycje a następnie każdy członek grupy mógł odnieść się do tego i wyrazić swoją opinię. Dziewczęta zgodnie stwierdziły też, iż największą trudność sprawia im bezpośredni kontakt i rozmowa z ludźmi. Postanowiły, więc zmierzyć się tym problemem i ostatecznie przystały na propozycję większości koleżanek, które zaproponowały przeprowadzenie wywiadu z wybranymi przez siebie osobami na temat ich pracy bądź zainteresowań.

Największą trudnością w realizacji zamierzeń dziewcząt było umówienie wszystkich rozmówców w dniu prezentacji oraz ograniczenie czasowe, stąd też narodził się pomysł, aby przeprowadzane rozmowy zostały zarejestrowane kamerą a najciekawsze fragmenty pokazane w postaci filmu całej społeczności ośrodka w finałowym dniu.

Przez ponad miesiąc dziewczęta umawiały się na spotkania, przeprowadzały rozmowy oraz rejestrowały je kamerą. Pięć dziewcząt przeprowadziło wywiady z pracownikami naszego ośrodka: dyrektorem, kierownikiem, psychologiem, wychowawcą i księdzem, a kolejne pięć z osobami, których wcześniej nie znały i, które pracują w różnych zawodach poza placówką: instruktorki jogi, fryzjerki, mechanik samochodowy, właściciel piekarni oraz była wychowanka naszego ośrodka. Dla tej części dziewcząt było to dodatkowe wyzwanie, aby zmierzyć się z pokonaniem lęku przed kontaktem z obcymi osobami i występować w roli prowadzącej rozmowę.

Dziewczęta z gr. IV samodzielnie zrealizowały projekt, poczynając od pomysłu, konstruowania pytań, wyboru osób i rejestrowania kamerą. Zaangażowanie wychowawców w projekt polegało na umożliwieniu spotkania się z osobami spoza placówki, uczenie posługiwania się kamerą oraz zmontowaniu filmu do prezentacji. Po zakończeniu realizacji projektu odbyło się zebranie grupy wraz z całym zespołem wychowawczym, na którym został zaprezentowany film, a następnie każda z wychowanek opowiadała o odczuciach towarzyszących w trakcie swojej pracy i z czym miała największe trudności. Większość dziewcząt zgodnie stwierdziła, że oprócz samej rozmowy dodatkowym czynnikiem powodującym lęk przed wystąpieniem publicznym była świadomość, że rozmowa jest nagrywana.